

جہ بھت و دیمّی ژ قودرہت لیّ نقیسی حہرف حہرف
 کماکولان تاتنا ل سہر حہرفان کشاندی لام لام
 عومرہ کہہ ^(۷) دوور بووم ژ جانان کہ تسمہ بہندا فورقہ تی
 نساگہمان پەردە ہلانی گو: مہ لایم (السلام)! ^(۸)

-
- (۱) رہشانندی (پاشا، یووسفی، کوّقلی، عہمەر).
 (۲) دام دام (عہمەر).
 (۳) بت (زفنگی، نامیدی).
 (۴) بہندہ تی شاہی گہدا (پاشا، بہندہیی شاہ و گہدا (کوّقلی) بہندہیی شاہی گہدا (یووسفی، عہمەر).
 (۵) ویّ نانکۆ: ویّ .. ئی ژ وی دەستی (زفنگی، نامیدی).
 (۶) تیر ئەز ئان (پاشا، یووسفی، عہمەر) تیران ژان (کوّقلی).
 (۷) عومرہ کی (پاشا، یووسفی، کوّقلی، عہمەر).
 (۸) ئەف مالکە ل نک (پاشا، کوّقلی، حەلەب) نینە، و ل نک (زفنگی، نامیدی) پیشخست
 وپاشخست د مالکین فیّ ہەلبەستی دا ہەبیە.

قافی یا (ن)

یارب این گلدستهء

[ب زمانی فارسی]

یارب این گلدستهء یا نرگس رعناست این
سرو گلشن یا ألف یا قامت یکتاست این
این ملک یا شاهد قدسی است یا ماه فلک
حور یا روح القدس یا نور چشم ماست این
کوکب صبح است یا خورشید یا درّ یتیم
یا تن سیمین بر است یا گوهر والا است این
عارض است این یا شعاع شمس یا بدر منیر
لاله یا نسرين وگل یا بادیه حمرا است این
سنبل تر یا بنفش یا سوسن وگل چیچکه
زلف یا مشک ختن یا صورت طغراست این

غمزه این یا گزمه این یا تیر یا سحر حلال
 ساحر این یا چشم شوخ ترك بی پرواست این
 میم یا یاقوت یا سرچشمهء آب حیات
 حقه‌ی یا دردانه این یا لعل شکرخا است این
 خط یا قوس^(۱) دو نون مکتوب مشک اذفرند^(۲)
 یا هلال العید یا ابروی بی همتاست این
 کوی او یا کعبه یا بیت المقدس یا بهشت
 خلد یا فردوس این یا جنة المأوی است این
 هساتف غیب است این یا ترجمان روح القدس
 بلبل شیدا است در گلزار یا ملاست این

(۱) خط یاقوتی (پاشا، یووسفی، کؤقلی، عه‌مه‌ر).

(۲) اذفران (پاشا).

(*) هه‌ژار ل وئ باوهرییی یه کوئه‌ف شعره نه یا جزیرییه [ئیسماعیل].

په مزین ته د جانان

په مزین ته د جانان نه ^(۱) ب ئه ندازه درازن
هه ر یه ك ب هه زار په نگ په وانی مه دخوازن
وان دهر به ل جانی مه وه کی بهرق وبرووسكان
په مزین ته ^(۲) د جانان نه تنی سینه گودازن
جانا ژ جه فایا ته وظولمی چ خه بهر دیـن
كو تیر ژ جه ورا ته د دل دا مه ب گـازن
په روانه وبولبول ب دلن ^(۳) شوعلمه یی عشقی
لی گهر تو نه ظهـر دی ب خوه نهو گولشه نی پازن ^(۴)
په یوه سته د وه صلی كو دمینن ب سه راسه ر ^(۵)
بشكـوژ وطلسم ووهـره ق ونه ترك وبـسازن
سویو وحی وقوددووسی وحوورین د بهـشتی
په یوه سته شه بی قه دری لقایا ته دخـوازن
سونبول ب سه ما تیـن وگولان په رده دراندن
بشكفتنه ئالال وهشـین بوونه تـهـرازن

جـۆبـسار د رځـوانـن چـه مـهـنـان تـهـرح جـوانـن
 مـهـسـتـانـه ^(۶) ب رځ رځ ل کـنـارـان سـی وـقـازـن
 هـر يـهـك ب تـهـمـاشـا گـهـهـی حـوسـنا تـه ژ هـر جـا
 تـهـشـبـیـهـی نـگـارـان ب جـهـمـالا تـه دـنـازـن
 تـیـران ل مـه دت دؤسـت مـه تـی سـیـنه هـدـهـف کـر
 نـازـان ل مـه کـت یـسـاری مـه زاری و نـیـازـن
 مـحـرابـی دؤ ئهـبـروو کـو ژ بـالا قـه خـویـا بـن
 دهر سـه جـسـده گـهـهـی عـشـقـی نـیـازـی مـه نـهـمازـن
 گـهـر حـوسـن و مـه حـهـبـهـت ب سـهـراپـه رځـهـی جـان بـن
 گـهـه شـاه و گـهـدا، گـهـه ب خـوه مـه حـمـوود و ئهـیـازـن
 ئهـف حـوور و پـهـری چـهـره، بـوت و لا تـی جـهـمـالی
 دهر صـوور هـتـی تـه حـقـیـق مـهـلا، عـهـیـنـی مـه جـازـن

(۱) دجانان ب ئەندازه (پاشا) دجانی مه ب ئەندازه (كۆڤلی).

(۲) تیری ته (زښکی، ئامیدی).

(۳) ب دلین (پاشا، یوسفی، عه‌مه‌ر، كۆڤلی).

(۴) گولشه‌ن ورازن (عه‌مه‌ر، یوسفی، زښکی، ئامیدی، عبدالسلام، حه‌له‌ب، وه‌ستانی).

(۵) كو مه دامن چنه دایم (كۆڤلی) له‌و دسینم كو سه‌راسه‌ر (یوسفی، عه‌مه‌ر، زښکی، ئامیدی).

(۶) وه‌ستانه (كۆڤلی).

مهلا مه ل گهردهنا دلهر

مهلا مه ل گهردهنا دلهر ژ نوو سه د بووسه ماین دهین
 مه جالی دی بسخو ازم ژی دبی: دهینی ته (فوق العین!)
 ب رهمزا قابه قهوسه یینی ژوان برهان خه بهر دارین
 (فآت القوس بساریها ألا یا رامی القوسین)
 ژ سررا ^(۱) (لا مکان) واجب ته نه زول کر د ئمکانی
 (فأین العلم أین العین وأین الأین إذ لا أین؟)
 ژ مابهینا دو ئه پرویان په یاپه ی بهر قی لامع تیښ
 ب عهینی گهر بی ^(۲) صافه چ نووره ک صرفه ئه و (ما بین)
 ب دهستوورا ته دا وی ژ قی نافی قهر ږکم ئه ز
 (فصف العین نور العین ألا یا زین کل الزین)
 بوهای عشو هیه ک له علان مه یه کسه ر (ما ملک) به خشی
 دل و جان ژی ل سهر دانی وظالم هیژ دبیزت دهین!
 مهلا ههر وی ببین ههر وی ئه گهر ههر وی د ناسی تو
 (هو المعبود والمشهود بل لا غیر فی الدارین)

(۱) ژ سهرایا (عبدالسلام).

(۲) که وکه بی (حله ب، وهستانی).

من د بهر (قالوا بلی)

من د بهر (قالوا بلی) باطن ف وپرا بسوو نه‌فین
 هیژ ل سهر عه‌دها (ألستم) تا ب رږڅا ئا‌خ‌رین
 من دقې لې نه‌شکه‌را کم ج‌ساره‌کې دا‌غا نه‌ین
 (گفت‌م ا‌ورا ما دعا‌گوی تو ام ای ح‌ور‌عین
 أعرضت عني وقالت: ما دعاء الک‌اف‌رین)

نهی شه‌هی عالی جه‌ناب پور عاجز وپه‌رکه‌نده نه‌م
 ناه‌ژ ده‌ست جه‌ورا نه‌فینې چ بکرم؟ من به‌نده نه‌م
 صه‌بر وطاقه‌ت من نه‌مان لې بې که‌س وده‌رمانده نه‌م
 (گر بخوانی ور برانی بنده ام تا زنده ام
 واجب لي إمتثال الأمر ماذا تأمرین؟)

سوهتم نه‌ز پی‌تا نه‌فینې تیک بسووم گه‌رد وه‌با
 إن لی آیات صدق ک‌ان فی هذا الن‌ب‌ا
 ح‌و‌ری‌یا رږڅا لقائې نازک‌ا مه‌خ‌مو‌ور قه‌با
 (حبذا ر‌وضات نجد زرت‌ها عه‌د الص‌ب‌ا
 ر‌وضه یج‌ری علی أرجائ‌ها ماء معین)

من ل سهر به دره مونیر مه کتوب دی یه نه قشی سه واد
سهر ب یه ک ثانی دو نوونان خه ططی رویجانی دو صاد
هادری من سه جده بر لهو غه رقی خوونی بوو فوئاد

(بیر در باغ وصالش هات ففی ئساواز داد:
هذه جنات عدن فادخلوها خالدين)

نا ئیتن گوهتن ب قال، شهرح و به یانا حوسنی تو
دی ب حال و سر بناسین ^(۱) دل فه سانا ^(۲) حوسنی تو
خووش مه لا ئامانجی تیران کر که مانا حوسنی تو

(قصه ی عشق جلال و داستان حوسن تو)
(تلك أنباء يقول الناس من بعد حين)

(۱) بناسن (زفنگی، ئامیدی).

(۲) فه سانا (پاشا، یوسفی، کوفلی، عه مه ر).

(*) ئه ف هه لبه سته ته هیمسه که ژ لایی جزیری فه ل سهر هه لبه سته کا شاعره کی ب نافی
جه لاله دین، وئهم نزانین کانی جه لاله ددینی رومی یه یان نه؟ وهیژای گوتنی یه ئه ف هه لبه سته
د دیوانا رومی دا ب بهرچافی مه نه که فت.

صه نه می ژ قهوسی ئەبروو

صه نه می ژ قهوسی ئەبروو دو هالالی نهو نسومماندن
 دو کهمان ل بورجی میزان ب غهضه ب ل من کشاندن
 نه ^(۱) دو نوون قهلهه موقابل ب بهدیع خهط نفیسیین
 دو هالالی دهستی قودرهت ب قرانی یهک کشاندن
 چ بهراتی حوسنه یا ره ب نشانی پادشاهی
 ب طه رهف دو طورره، طوغرا وه ب ماوه ری ره شانندن
 ئەلیف و دو لام وهی دین مه د ئایه تما جهمالی
 ژ جه گهر مه کر ته سه للی و ژ سینه دهست فه شانندن
 نه تنی ژ قشت وزولفان مه د سینه سه د کولابن
 ل جه گهر سیه ه کهمانان دو هه زار تیر ره شانندن
 ژ جه گهر مه لا پلنگان ب کولابی پهنس ^(۱) کهر کر
 ئەسه دان ژ په نجه فییران دل و سینه هه ره شانندن

(۱) ته (وهستانی، حه له ب).

(۲) کولاب و پهنس (زفنگی، نامیدی، عبدالسلام) کولابی تیز (حه له ب، وهستانی).